

Výňatek z knihy

KASINA

Svět napětí a zábavy

Vydalo Nakladatelství Olympia, a.s.
SAZKA - OLYMPIA 2002
Edice Sazka
autor Ivo Kasal

JUDr. Ivo Kasal

Asie a Austrálie

Stručně ze dvou kontinentů

(sedmdesátěřetí pokračování)

Přehled čtených asijských kasin lze začít v Jordánsku, kde se v městě-oáze Jericho (arabsky al-Aríha) v pěti-hvězdičkovém hotelu společnosti Inter-Continental od r. 1998 nachází Oasis Hotel Casino Resort. Nabízí se zde 124 stolů na živé hry a 283 výherních automatů - vzhledem k bezpečnostní situaci však bylo kasino 27. října 2001 prozatimně uzavřeno. Přes množství kasin asijského (ale ovšem i evropského) Ruska, jež zeměpisně uzavírá kasino ve Vladivostoku, a legálním hazardem nepoznamenanou KLDK se přeneseme do Korejské republiky. Jihokorejský stát na svém území povolil 13 kasin, z nichž nejstarší Hotel Olympos Casino v Inčchonu uvítalo první návštěvníky v r. 1967. Nejznámější z kasin země však je Paradise Walker- Hill Casino v hotelu Sheraton Walker Hill v Soulu, který po léta sloužil jako prázdninové letovisko vojáků USA. Po jednom z nich, generálu Waltonu Walkerovi, také získalo jméno. Celých 32 let, a to od svého otevření v roce 1968, je veřejnost i odborníci považovali za jedno z největších kasin v Asii, ale pak bylo předstíženo jinými giganty. Jeho korejský provozovatel podobné podniky otevřel o několik desetiletí později také v Pusanu a Kwangdžu (jakož i dvě kasina v Keni a dvě na lodích na Floridě). Hotel Sheraton Walker Hill přitahuje hlavně hráče z Japonska, Tchaj-wanu a Hongkongu. Jako všechny podobné podniky po celém světě kasino funguje nonstop po celý rok. Zahrát si však řadový Korejec nemůže, všechny podniky jsou určeny pouze pro cizince. Na Filipínách provozuje kasina vládou podporovaná společnost Philippine Amusement and Gaming Corporation

(PAGCOR), výjimku představují pouze kasina na Subic Bay Coast, jež vlastní a řídí Genting Group of Malaysia. Filipínská kasina obvykle sídlí ve velkých hotelech po celé zemi, ta v sousedství hlavního města Manily tradičně vykazují nejvyšší zisky. Do kasin se na Filipínách platí vstupné. Co do velikosti jsou kasina výrazně menší než v Macau nebo Korejská. Kasinovými skvosty Asie jsou ovšem jen dvě kasinová centra - Macao (dnes v Číně) a Genting Highlands v Malajsii.

Macao, kasina s chutí orientu

Město boží čili Macao je slovo pocházející z čínského A-MaKau čili Záliv A-Ma. A-Ma bylo chudé děvče, které se kdysi toužilo dostat přes Perlovou řeku (Si-tiang) do Kantonu. Bohatí majitelé džunek ji však převést odmítli, vyhověl jí až chudý rybář. V bouři, která se při převozu strhla, šly potom ke dnu všechny ostatní džunky, jenom ta s děvčetem se zachránila. Děvče na břehu poděkovalo a zmizelo. Rybář zjistil, že odkráčelo na vrchol kopce na nejnižším cípu poloostrova, odkud vystoupilo do nebes. Na tom místě později rybáři postavili chrám, který opředli touto legendou - ve skutečnosti zmíněný chrám postavili jako dík za záchranu v jiné bouři místní rybáři někdy počátkem 16. století. V roce 1557 si Portugalci od kantonských císařských úředníků pronajali poloostrov známý pod jmény Amagao, Amacon, Aomen nebo Macau, aby zde mohli příležitostně kotvit. Za to se zavázali pochytnat a zlikvidovat místní piráty. Tak začal rozvoj důležitého přístavu na trasách mezi Indií, Čínou, Filipínami a Japonskem.

Vcelku poklidné soužití mezi Portugalci a Čínou narušily opiové války, které se podařilo ukončit v roce 1887 podepsáním smlouvy, podle níž Čína uznala portugalskou svrchovanost nad Macaem. Z hlediska kasinové historie je pro Macao nejvýznamnější funkční období guvernéra Isidora Franciska Guimaraese 1851-63, který umožnil hazardní hry pod státní licenci. Obyvatelstvo té doby vedle portugalských úředníků a obchodníků tvořila vrstva tzv. Macaenses, portugalskočínských míšenců, a směsice dalších národností, které společně tvořily a rozvíjely svéráznou kulturu, v níž se prolínaly zvyky Portugalska, Číny a Malajsie. Rok 1949 přinesl velký nárůst obyvatel prchajících po vítězství komunismu z Číny. (Přesto v Macau v r. 1966 došlo

Největší kasino Lisboa a Avenida da Amizade tvoří se stejnojmenným hotelem největší část Macaa. Jsou zde drahé obchody, banky, restaurace, biliárová a bowlingová herna, kino a videoprojekce. Kasino zabírá čtyři poschodí prostorných herních hal a nejlíp se blíží lasvegaskému henímu pojetí.

Casino de Macau v 70. letech 20. století

Grafická úprava tohoto výňatku není totožná s grafickou úpravou knihy

k nepokojům v souvislosti s tzv. kulturní revolucí, proti zdejším Rudým gardám musela zasáhnout i armáda.) V roce 1974 se po revolučních změnách v Portugalsku zdálo, že Macao již případně Číně, ale obě země se dohodly na předání moci až v roce 1999, jak se potom skutečně stalo (20. prosince). Ačkoli v Macau se místní obyvatelé hazardu směji věnovat, většinu návštěvníků kasin tvoří turisté především z Hongkongu (od Macaa 65 km), kteří si sem pouze „odskočí“ zažít chvilkové vzrušení. Pověsti exotického hráčského centra se Macao těší od roku 1934, kdy čínský syndikát s názvem Tai Hing získal monopolní práva. Právo se obnovovalo každých Slet a bylo přidělováno tomu podnikovi, který nabídl odvádět nejvyšší taxu. Tvrdí se, že původní vlastníci odváděli jen velmi malé částky a své monopolní postavení si udržovali vyplácením potenciální konkurence. Teprve po smrti dvou zakladatelů Tai Hing získal v roce 1962 monopol v hráčském průmyslu bohatý čínský obchodní syndikát STDM (portugalsky Sociedade de Turismo e Diversões de Macau). Právě STDM zavedl rychlou lodní přepravu (nejdříve tzv. hydrofoils, později jetfoils) mezi Hongkongem a Macaem a také postavil Hotel Lisboa. Veškeré aktivity monopolu uznal v r. 1999 i Peking a STDM ujistil, že hrát se bude dál i po předání Macaa, jehož kasina zůstanou nedotčena pevninským režimem.

(pokračování příště)